

Tisztelt Szilády Áron Református Gimnázium! Kedves Szabó Ferenc Tanár Úr!

Áldás, békesség!

Engem Csecsur Gvendolinnak hívnak, Bene községben élek, itt, a magyar határhoz közel, csak sajnos éppen az ukrán oldalon. 14 éves vagyok.

Dencs Elemér igazgató úr kérésére szeretnék írni néhány sort az iskoláról, ahol tanulok, és amelynek sokat köszönhetek.

2013-ban nyertem felvételt Kárpátalja egyik legjobb középfokú tanintézményébe, a Nagyberegi Református Líceumba. Mikor a szüleimmel eldöntöttük, hogy iskolát váltok, azért ezt az iskolát választottuk, mert nagyon sokan dicsérték és erős iskolának találtuk. A kezdet nagyon nehéz volt, de könnyen hozzá lehetett szokni, mert a diákok, a tanárok és az itt dolgozó emberek nagyon kedvesek, készségesek. Az iskolának vannak különböző szabályai, amiket nagyon szigorian be kell tartani. Minden diák számára előnyös az iskolában az, hogy nem csak jól megtanítanak arra, amit a tanterv kér tőlünk, hanem keresztyén nevelést kapunk és felkészítenek az élet különböző szituációira. Az intézmény egy nagyon konzervatív stílust képvisel, amely sokaknak nehéz, de azoknak, akik elfogadják ezt, erős erkölcsi tartást ad, ami a mai világban nagyon nagy érték! Mivel a kollégiumban sokan élünk együtt, ezért meg kell tanulunk alkalmazkodni más emberekhez, diáktársainkhoz, ezáltal felnőtt korunkban könnyebben be tudunk illeszkedni majd a társadalomba. Ami szintén nagyon fontos, és aminek biztosan hasznát vesszük a későbbiekben – megtanulunk tanulni! Az iskolának van egy „hátránya” is, mégpedig az, hogy itt töltjük az iskolai év nagy részét és keveset lehetünk a családjainkkal. De ennek ellenére én nagyon szeretek itt tanulni mivel együtt lehetek a barátaimmal és közösen részt tudunk venni ifjúsági alkalmakon is.

Köszönöm, hogy elolvasták e pár soromat!

Isten áldását kívánom Mindnyájuk további életére!

Tisztelettel: Csecsur Gvendolin.....Csecsur Gvendolin, 9.-ikes diák.
Nagyberegi Református Líceum
2015. február 12.